56e jaar. — Nr 40. Dit nummer bestaat uit 8 bladzijden. Zaterdag, 3 April 1909.

Men schrijft in te Tongeren bij V. COLLÉE, uitgever en eigenaar van di blad.

De POSTRIJDER verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, Groote Markt, te Tongeren.

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :
Drie maal per week : 6 fr. per jaar.
Twee » 5 »
Een » 4 »
Een blad afzonderlijk 10 centiemen
De abonnementen zijn vooraf betaabaar.
Aankondigingen : 15 centiemen per drukregel.
Reclamen, vonnissen en nadere artikels vooraan of binnen in het blad 1 frank den drukregel.

EERSTE BLAD

TONGEREN, DEN 3 APRIL 1909

Het Heilig Land.

Jerusalem ! Bij het hooren van dit woord begint een vlaamsche borst te zwellen, begint het vlaamsche bloed in d'aderen te koken, want de flere Belg ziet zijn voorvaderen met hun heldendaden voor den geest oprijzen.

Hij hoort het woord Gods weerklinken « God wil het », en de landman verkoopt zijn have en goed om de reis naar 't Oosten naar 't land waar zijn God leed en stierf, te ondernemen.

De stokoude moeder, de afgeleefde vader, de vrouw met kinderen illen liever armoe lijden dan die helden te ontmoedigen, want het woord « God wil het », hebben zij gehoord.

Voor onze verbeelding staat de jonge vlaamsche macht onder het geleid der goede ridders geschaard.

Op eens komt een oude arme weduwe, om zoo te zeggen buiten adem aangeloopen, om den schatbewaarder van 't leger haar eenige schat, haar trouwring, te overhandigen, want elk Christen, had al zijn geld en goed geschonken en zij, zij had niets gegeven. De keurbende vertrekt en de grijsaards beginnen te weenen, want zij voelen op nieuw 't warme krijgersbloed door 't harte stroomen en zij, zij kunnen hen niet vergezellen. De vrouwen, die heldinnen met kinderen op den arm, staan langs den weg, en roepen te samen, « Vertrekt, God wil het. » Bekommert U niet over ons ! Jerusalem ! Jerusalem ! « God wil het », en op dien kreet ziet men de woeden der Vlaamsche Leeuwen, door de Turken uitgedaagd, door het vuur springen en de wallen beklimmen. De Leeuw was woedend ; hij stond recht omhoog en bij elken tred verneep hij in elken klauw een tijger, een Christen vijand, een Turk.

Niets kan weerstaan ; de vijand is verpletterd ; de Vlaming blijft overwinnaar van het H. Graf, van de plaatsen waar zijn God leed en stierf.

Nauwelijks heeft de trompet geschald en de trom geroffeld om de sabel in de schede te steken, of Godfried van Bouillon en onze voorouders vliegen den tempel binnen ; de bebloede handen trekken het schorisel van de voeten, want heilig, heilig is de plaats ! Zij kussen en herkussen de steenen van 't H. Graf ; zij besproeien het met tranen ; zij gaan en op liggen en iedereen die zijn beurt wil hebben de lippen op het marmer te drukken, moet er zijn voorganger van afdringen.

Voor het H. Graf zijn onze Vaderen vertrokken ; het H. Graf hebben zij veroverd ; het H. Graf zullen zij verdedigen, zoo hebben zij gezworen.

En wat zullen wel de kleinkinderen dier helden doen ? « God wil het », zoo klinkt het opnieuw, edele vlaamsche zonen. De Paus heeft het woord Jerusalem uitgesproken ; klassische lippen herhalen zijne stem.

Het H. Graf, waar aan Belgen dood is vastgekleefd, zal dat ons niet dierbaar blijven ? zullen wij dat niet verdedigen ? of is het Christen vlaamsche bloed in d'aderen verkoeld ?

Men vraagt ons zelfs niet om naar 't Oosten te trekken, maar onze voorouders roepen hun telgen toe : « Dat H. Graf moet in eere gehouden worden, dat H. Graf zult gij dat niet versieren » ?

Om die groote onkosten te dekken, om de pelgrims te herbergen, verlangt zijne Heiligheid de Paus dat men vandaag op Palmen Zondag eene collecte in de kerken zou doen... Met de Almoezen zal men het H. Graf in eere houden ; en wie onzer zal aan 't graf van zijnen God onverschillig blijven ? en wie zal de Franciskanen, die 4000 broeders als verdedigers, als martelaren, bij het H. Graf zagen vallen, niet eene hand willen helpen om dat graf en de heilige plaatsen te vereeren ? Vlamingen, gedenkt dat het Vlamingen waren die het H. Graf veroverden en dat zij en de Paus aan St-Franciscuszonen den kostbaarsten schat der Christen toevertrouwd hebben.

Welke meststoffen moet men gebruiken ?

Wij zijn gekomen op het tijdstip waar de landbouwer de keus moet doen der meststoffen die hij in de lente zal moeten gebruiken. Belangrijk vraagstuk van welks goede oplossing het welgelukken van zijnen oogst kan afhangen.

Als bijgevoegde meststoffen gebruikt men in de lente gewoonlijk phosphaat, potasch en stikstof.

Voor gephosphateerde meststoffen is de keus gemakkelijk, in de goede leemgronden verkiest men superphosphaat, daar de metaalslakken enkel gebruikt worden des winters in de weiden, de zavelachtige en de zure gronden.

De bijzonderste en meest gekende potasche meststoffen zijn kainite, chlorure en sulfaat van potasch.

Kainite behelst 12 % potasch. Verschillende zouten zijn er mede aangesloten, zoonals soda- en magnesiumzuur en sulfaat van magnesium. Men gebruikt het bij voorkeur in den herfst en in den winter op de weiden en bij het ploegen, maar voor de werken in de lente, moet men het sulfaat of de chloruur verkiezen.

Deze laatste meststoffen zijn zeer rijk en werkzaam, zij bevatten 50 % potasch. Nochtans, voor zekere planten, de suikerbeet, de tabaksplant, de aardappel en de garst, moet de voorkeur gegeven worden aan sulfaat, omdat de hoedanigheid der voortbrengst zou lijden door een overdreven gebruik van chloruur.

De voornaamste werkzame stikstoffen zijn het nitrate zout en de ammoniak sulfaat. Welk is het beste en het goedkoopste ? De zienswijzen zijn verdeeld sopens dit punt, maar men kan zeggen dat deze twee meststoffen, op redematige wijze gebruikt, goede uitslagen opleveren.

Voor het verbruik, moet men rekening houden dat het nitrate zout zeer snel werkt, het geeft de zweepslag, maar het is dit indeel spoedig door den regen uitgespoeld te worden. De ammoniak stikstof heeft geen voorkeel zich niet te verteren in den ondergrond en zijn stikstof te schenken aan de plant, tijdens den geheelen duur der groeing en maar mate zij ! et noodig heeft ; hij kan dus ineens gegeven worden, maar moet begraven worden door egging of omspitting.

Vele landbouwers maken thans gebruik van deze twee meststoffen, de ammoniak sulfaat wordt gebruikt tezelvertijd als de gephosphateerde meststoffen en de potasch op de zaailingen, en het nitrate zout wordt gegeven voor bedekking als bijgevoegd stikstof.

JEAN BLOUX.
Landbouwingenieur.

BUITENLAND.

Nederland. — LIEVE FAMILIE. — Te Opsterland, in Friesland, lag zekere Spinmuis, die met eene hui hoordster niet verre van het dorp woont, ziek. Een familielid had zich aangeboden om een nacht bij hem te waken. Toen hij zich nu bij den zieke bevond, vervoegt hij dezen de plaats aan te duiden waar zijn geld lag, anders was zijn laatste uur geslagen. Toen de zieke geen gevolg gaf aan dit verzoek, sloeg het het familielid, V. D. genaamd, inderdaad de hand aan hem, maar voltook zijne misdaad niet, waarschijnlijk wegens het gejammer der huishoudster.

Kort daarna kwam de zoon van dien zonderlingen zieken verzorger binnen, ingevolge eene afspraak, naar 't schijnt, en nu eischten beiden van Spinmuis het geld. De man wees dan eene plaats aan waar eenig geld lag, 't welke zij meenamen. Maar eene andere som gelds heeft hij niet aangewezen. Zonder de huishoudster, ware er ongetwijfeld een moord gepleegd. De kerels eischten toen nog jenever, waarna zij eindelijk het huis verlieten.

M. Spinmuis deed den volgenden morgen een klacht bij de gendarmen en de twee ziekenverzorgers zijn aangehouden.

Frankrijk. — DOOR EENE SLANG GEDOOD. — Mad. Balme, 60 jaar oud, wonende te Chamborigaud, zag dinsdag in den hof eene slang kruipen. Zij wierp er eenen zwaren steen op ; eenige oogenblikken later, denkende dat het ondier dood was, nam mad. Balme den steen op, doch de slang kronkelde zich rond haren arm en beet haar in den pols. Ondanks de beste zorgen, is de arme vrouw in de vreeslijkste pijnen gestorven.

— ELF KOEIEN VERGIFTIGD. — De landbouwer Keraudran, te Locunolay, had dinsdag een hoop dikke wortelen, die hij in het veld getrokken had, aan zijne koeien te eten gegeven. Twee uren later vond hij elf der dieren dood liggen ; zij waren vergiftigd door de wortelen.

— AANSLAG TEGEN EENEN PRIESTER TE ABBEVILLE. — De pastoor van St-Martinus, te Amiens, de eerw. heer Damonville, was Maandag naar Saint-Gilles gekomen, waar hij vroeger nog priester was geweest.

Op de brug werd hij aangesproken door den geneesheer Tripier, die hem eene kaksmeet toebracht en hem zeide dat het zijne schuld was dat zijne dochter in het klooster was gegaan. Eene klacht is ingediend door het slachtoffer van den aansal. Deze klacht zal eerlang onderzocht worden door de rechtbank van Abbeville.

— EENE MISDAAD. — Een kerel, die zeide Louis Donalt Flemot, Parque Thaeson te heeten, en van Engelschen oorsprong te zijn, werd dinsdag morgend dood gevonden in de kamer welke hij te Parijs bekleedt.

Flemot, die in zijne woning verschillige jongelingen ontving, moet wellicht vermoord zijn door eenen jongeling die den dag te voren bij hem is gekomen en welken men thans opzoekt. Flemot draagt sporen van revolverwonden aan het hoofd

— ONTSPOORD — Op de lijn van Bordeaux naar Bayonne, tusschen Ychoux en Labouheyre, heeft eene ontsporting plaats gehad. De mekanieien en een reiziger zijn gedood en verscheidene personen werd 't gekwetst. Verschillige rijtuigen zijn erg beschadigd.

— OORLOG AAN DE PARISCHE MODE. — Mad. Tall, de vrouw van den nieuwen president, is een strijde getrokken tegen belgeen ze de manne van de mode van Parijs noemt.

Een bond is gevormd, welke reeds 52 vrouwen als lid bevat, en waarvan ieder zich schriftelijks verbonden heeft, hare toiletten enkel bij Amerikaansche kleermakers te bestellen.

Duitschland. — GERECHTIGHEID. — Den 1 Februari laatst, gebeurde te Oranienburg, eene voorstad van Berlijn, een schrikkelijk drama. Drie erg beschonken jonkmans vielen de voorbijrijdende slede aan van den ondernemer Marschner, die zich dapper met zijne zweep tegen de woestelingen verdedigde.

Een der aanranders trok eenen revolver uit den zak, en schoot Marschner neer.

Uit het onderzoek bleek, dat degene die geschoten had de referendaris Harry von Igel, de zoon van den generaal van dien naam, was.

De kerel verscheen voor het assisenhof, beschuldigd van moord.

De toekomende magistraat verdedigde zich met te zeggen dat hij soms buitengewoon veel dronk, en dat hij liefst met den revolver schoot.

De jury veranderde daarop opvolgend de beschuldiging van moord, in slagen en verwondingen, welke den dood voor gevolg hadden, en daarna eenvoudig in manslag uit onvoorzichtigheid, en ten slotte kreeg Harry von Igel vier maand gevang.

't Is lekker !

— INVAL VAN ITALIANEN. — In Lorreinen heeft in den laatsten tijd een inval van Italianen plaats gehad. Men schat dat er in de laatste twintig dagen meer dan 40.000 zijn aangebracht met de treinen van den St-Gothard. 't Zijn vooral mijnwerkers, die zich vestigen in de arrondissementen Metz-Buiten en Diedenhoven-West. In Diedenhoven-Oost zijn duizenden aardewerkers en metsers aangekomen, die aan de militaire werken zullen gebezigd worden.

Die toevloed van bevolking heeft niet de economische gevolgen, waarop men zou mogen rekenen. Voor Lorreinen alleen schat men op meer dan 30 millioen frank, het loon dat aan de Italiaansche werklieden betaald wordt. Het grootste deel van dat geld wordt naar Italië gezonden, het andere wordt besteed voor goederen uit Italië ingevoerd, door kooplieden welke dat leger emigranten vergezellen.

Rusland. — 70 AANHOUDINGEN. — De policie van St-Peterburg heeft eene wijdvertakte revolutionnaire inrichting ontdekt en in verscheidene woningen gewelen, revolvers, munitien en eene groote som gelds gevonden. De policie rukte gisteren het hoofdkwartier, op de Newsky perspectieve gelegen, binnen. De inwoners werden gevangen genomen. De policie verdook zich en hield al de binnenkomenden, ten getalle van 70, waaronder verscheidene officieren, aan.

— EEN PRINS VERMOORD. — *Lokal Anzeiger* vernemt uit Warschau, dat het liet van prins Michel Kasatkin Rostowski, evzangeres van een café-concert, gisteren nacht in een hotel waar zij afgestapt waren, haren minnaar heeft vermoord met revolverschoten. Zij poogde zich daarna te zelfmoorden, maar werd enkel gekwetst. Zij is aangehouden. Sommige zeggen dat de prins nog niet dood is. Hij heeft een zoon in het gegenkorps te St-Petersburg en kon de uitgaven van de zangeres niet langer betalen.

— BUITENGEWOON AVONTUUR. — Een vreemd avontuur is overkomen aan eenen jongeling, die naar den buiten bij zijne ouders in het gouvernement Minsk terugkeerde, na zijne studiën te Moscou te hebben voltrokken

De jongeling stapte af aan eene kleine statie in het bosch, niet verre van Minsk en huurde een rijtuig, om naar het goed zijner ouders te rijden. Onderweg begon hij een gesprek met den boer die hem reed en hij beging de onvoorzichtigheid hem toe te vertrouwen dat hij eenig geld bij zich had en bang was voor de dieven.

De boer besloot dan hem te beroven ; hij verliet den grooten weg en reed het bosch in ; toen de jongeling hem vroeg waarom hij den weg had verlaten, antwoordde hij heel kalm dat het was om hem ongestoord te kunnen vermoorden en uit te plunderen. Vruchteloos smeekte de ongelukkige hem te sparen, de boer was onverbiddelijk ; hij liet zijn slachtoffer enkel de keus van de manier waarop hij wilde sterven.

« Welnu, zegde de jongeling ten slotte, daar ik toch moet sterven, bind mij dan naakt aan eenen boom ; zoo zal ik van koude omkomen ».

Het vroos hard en de boer nam het geld en de kleeren van den jongeling, bond hem aan den boom en ging heen.

In het dorp gekomen, gingde moordenaar een glas brandewijn drinken en een stuk eten in eene herberg ; men zette hem visch voor. Nauwelijks had hij een stuk geëten, of er drong hem eene graat in de keel. De herbergier, verschrikt, liep naar buiten om hulp te halen. Voor de deur zag hij het rijtuig en de paarden staan, waarmede de boer gekomen was. Hij sprong er aanstonds in en reed met volle snelheid naar het naburige dorp waar de geneesheer woonde.

Onder weg moest hij door het bosch, hoorde hartverscheurende kreten, hield stil en vond den jongeling naakt aan den boom gebonden, stervend van koude. Hij maakte hem aanstonds los, nam hem in het rijtuig en reed met hem naar een dokter. Toen deze laatste eindelijk bij den herbergier aankwam, was de moordenaar reeds dood. Deze gebeurtenis heeft natuurlijk groote opschudding gemaakt in heel de streek.

Misschien wel is heel het verhaal maar een akelig Aprilvisch.

Perzië. — VREESELIJKE RAMP. — Uit St-Petersburg wordt aan « Berliner Tageblatt » gemeld dat in Perzië eene vreeselijke aardbeving heeft plaats gehad, 25 dagen na die van Messina. De aardschokken werden gevoeld van 23 Januari tot 13 Februari.

Men weet dat, rond dat tijdstip, de sismographische toestellen aardschokken hadden aangekondigd van ongemeen geweld, en dat men tot nu toe niet had kunnen ontdekken waar deze aardschokken plaats hadden.

1228 dorpen zijn geheel vernield en bijna al de inwoners zijn dood.

— ERGE TIJDINGEN. — Men seint uit Teheran dat het gepeupel de Jodenwijk heeft aangevallen. Een Jood werd gedood en verscheidene huizen werden geplunderd.

Een ervan was de eigendom van eenen Engelschman, de andere woningen hoorden toe aan Turken.

Te St-Petersburg loopt het gerucht dat keizer Wilhelm zou voorgesteld hebben als bemiddelaar tusschen te komen tusschen den Shah en de oproerlingen.

Een telegram uit Tabriz meldt dat geheimzinnige plakkaten gehangen zijn op de muren dier stad, waarin husland wordt gesmeekt Perzië te komen redden van den ondergang.

Die plakkaten werden afgerukt op bevel der overheid.

Amerika. — EEN REUZENBRUG. — Mc Clellan, de burgemeester van New-York, heeft in de wijk Queensboro eene nieuwe brug geopend, die 7637 Engelsche voet lang is en 50 millioen gulden heeft gekost. Zij vormt eene korte verbinding tusschen het Manhattaneiland en Long Island. De langste spanning van de brug is 1182 Engelsche voet. Men schat, dat er op de drukste tijden van den dag, 60.000 menschen in het uur van de brug gebruik zullen maken.

— INDIANENOPROER. — De Indianen van den staat Chihuahua, Mexico, zijn in opstand gekomen tegen de lastenontvangers en hebben er verscheidene vermoord. De stad San André verkeert in bange zorgen. Al de telegraafdraden zijn afgesneden. Men heeft twee treinen met troepen gezonden, om het oproer te dempen.

Men seint uit Oklahoma : De troepen die tegen de Roodhuiden zijn afgezonden, vonden hun kamp in brand staan. De troepen legerden tegenover de Roodhuiden, die eene sterke helling bezetten en die zij 's nachts niet durven aanvallen.

In 't eerste gevecht werden reeds 20 Roodhuiden gedood.

Er blijven nog maar eenige duizenden Roodhuiden meer over en men wil nog de laatsten verdelgen !

En zeggen dat de eerste bewoners van Amerika, die, bij de ontdekking van de nieuwe wereld, geheel dat groote werelddeel ontvreesd in eigendom hadden, laagzamerhand door de Europeërs verdrongen en zoodanig uitgeroeid werden, dat zij nu nog enkel eene te verwaarlozen hoeveelheid uitmaken.

— BRAVO, DAMES ! — Aan de Californische universiteit te Berkeley, hebben onlangs 20 damesstudenten van het laatste studiejaar gedreigd met staking, omdat de professor in de Fransche taal en letterkunde, haar Fransche romans liet lezen en bestudeeren, die de dames onbehoorlijk vonden.

Eene afvaardiging werd door de twintig dames gezonden om den professor de grieven voor te dragen en deze beloofde de aanstootelijke boeken te vervangen door onschuldige lezing.

— DE GEBOORTEN. — Het geboorteijfer in de Vereenigde Staten daalt snel. Volgens een statistiek van het algemeen bevolkingshoreel, is de verhouding van kinderen tot vrouwen in den loop van eene eeuw met de helft verminderd. In New-York en de vijf staten van Nieuw-England is het geboorteijfer op het oogenblik gelijk met het Fransche.

Meer dan de helft van de bevolking der Vereenigde-Staten bestaat nu of uit vreemdelingen of uit in de Vereenigde-Staten geboren kinderen van vreemdelingen.

BINNENLAND.

ANTIQUITEITEN, EXPERTIESEN, aankoop. koopt insgelijks oude pianos clavecijns van de laatste eeuw.
César ZONDERVAN, de Lignestraat, 60, Brussel

LUIK. — DOODELIJK ONGEVAL. — Woensdag, een weinig voor middag, is een droevig ongeval gebeurd, op den Thier de Robermont. Een bewoner der Foxhallestraat, te Herstal, M. Willem Demarteau, oud 45 jaar, ongehuwd en schoenenkoopman van beroep, had met zijnen broeder plaats genomen op het platform van een rijtuig des trams Oost-West. Op een gegeven oogenblik vloog Demarteau's hoed al ; hij sprong hem na, doch werd geweldig ten gronde geworpen. De wattman hield stil en de reizigers snelden den ongelukkige, die bewusteloos ten gronde lag, ter hulp. Zij droegen hem een naburig huis binnen, waar men hem de eerste zorgen toedienden, en van waar men hem naar het gasthuis van « Beieren » overbracht. De geneesheeren bestatigden eene schedelbreuk. Twee uren later gaf de ongelukkige den geest.

EERSTE COMMUNIE. — Laatste amiswigheden in Kunst-juweelerij, Horlogerie, Goud mederij. — Huis CAMPOTOSTE, Place-sur-Groenselmarkstraat, BRUSSEL.

LIERS. — DOODELIJK ONGEVAL. — Dinsdag avond rond 5 ure, stal les buoude werkman der statie, met Jacob Frère, over den ijzeren geleidschap van twee andere wagens. Eensklaps kwam een stoomsleepketel op de baan. De beide man zich nog bijtijds uit de voeten, doch Frère werd aan 't getroffen, en ten gronde geworpen werd het rechteroor afgerukt *het witten* hoofdschedel verbrijzeld. Men ontdekte de zieke zal het statie binnen. Hij zal het doctor Etienne, van St-Walburgaengeren verzorgde. 't Was echter te vergeefsche kwaart uurs nadien had de ongelukkige opgehouden te leven. Frère was 70 jaar oud, weduwenaar, en woonde bij zijne kinderen, in onze gemeente.

BEURS Voordeelige plaatsingen. Vooraleer uwe operaties of plaatsingen te doen, schrijft of raadpleegt zonder verbintenis den Bestierder Bourse Paris-Bruxelles, Montagne aux Herbes Potagères, 5, Brussel.

BRUSSEL. — APTRUGGELARIJ. — Verleden vrijdag deed een man zich door een sigarenfabrikant der Zuidstraat ongeveer 10.000 sigaren leveren. Zaterdag bood hij zich aan bij Mad. Lambert, op de De Brouckereplaats, en bij middel van eene valsche kwittantie, deed hij zich door de dame eenen wissel van verscheidene honderden franks afleveren. De wissel was betaalbaar aan drager in de *Caisse de Reports*. Zondag vernam de dame dat zij het slachtoffer van een aftruggelaar geworden was.

Een policie-ollicier werd verwittigd en begal zich maandag morgend naar de Caisse de Reports, waar hij vernam dat de wissel nog niet uitbetaald was. Twee agenten hielden de wacht in de Bank, en rond 10 ure, kwam een man den wissel ontvangen. Hij werd aangehouden en verklaarde Jules P. te heeten, gelast door zijnen broeder met de ontvangst van den wissel.

Maandag namiddag werd de broeder te Cureghem aangehouden ; hij heeft alles bekend. De aftruggelaars werden in de gevangenis van St-Gillis opgesloten.

De een was de schelm, die onlangs bij eene weduwe 300 fr. gehaald had op afkorting van het graafgedenkteeken van haren man.

—VASTE CIRULS is de schat der huishoudsters. Pot 1/4 : 2,60. — Gros : r. Brederode, 17, Brux.

EENE
Helleveeg

2e vervolg.

Wij vielen in elkaars smaak en Beryl scheen mijn slechten roep niet kwalijk te nemen. Menige vrouw bevalt een jongmensch des te beter, wanneer hij nu en dan uit den band gesprongen is, voegde hij er, met een ruwen lach bij. In geen geval kan een arme vrouw mij echter van dienst zijn, want ik ben feitelijk geruineerd.

Adieu, dokter ! Ik geloof niet, dat ik haar mejufvrouw Grant, nog lastig zal vallen

Zij namen afscheid en lord Harry verwijderde zich, nog steeds heftig opgewonden.

— Zoo, die hebben dus gisteren twist gehad, zuchtte dr Lawrence, en de ridder dreigde een nieuw testament te zullen maken. Ik kan mij nu Beryl's angst bijna begrijpen.

Hij begaf zich naar den advocaat en den predikant in de bibliotheek, terwijl lord Ferndale, boos gestemd, door het aan den tuin grenzend geboomte schreed.

— Ik vermoed, dat alles mijn verdiende loon is, mompelde hij. Wat ben ik ? Een verkwister, een deugniet, maar zij had mij toch wel een paar regels kunnen schrijven. Ik mag mij hier om harentwille geen vijanden maken.

Hij bleef staan, stak peinzend een sigaar aan en staarde droomend de blauwe rookringetjes na.

Op eens schrikte hij, want zij, met wie zijn gedachten zich bezighielden, dook plotseling als een spookverschijning achter hem op. Hoofd en schouders waren geheel onbeschut, in weerwil van den aanhoudenden lijnen motregen.

— Beryl, riep hij uit. Pas toch op, gij wordt doornat. Waarom heet gij niet een mantel omgeslagen ?

— En had ik u aan zonder een verklaring moeten laten gaan ? Het zal my geen kwaad doen. Laten wij wat verder voorloopen ; de boomen bieden beschutting genoeg.

Hij aarzelde en trok haastig zijn overfrak uit, die hij haar zorgvuldig om de schouders hing. Zij maakte een alwerende beweging, maar zag hem met een dankbaren blik aan. Het was niet de regen, dien zij vreesde, maar zijn voorzorg, die haar goed deed.

— Het zal my geen kwaad doen, herhaalde zij.

Plotseling bleef zij vlak voor hem staan en voegde hem verwijtend toe, terwijl zij hem onderzoekend aanzag :

— Ik heb u zien komen en weer zien gaan — waarom hebt gij niet naar mij geïnformeerd ?

— Wat zou het gebaat hebben ? was zijn wedervraag. Gij weet toch, denk ik, dat de ridder mij gisteren per brief zijn huis formeel ontzegd heeft ?

— Dat wist ik niet. Hoe zou ik het kunnen weten ? Hij was ook kwaad op mij, klaagde zij, en weet gij, Harry, ik geloof dat ik hem haat, omdat hij zoo verschrikkelijk van u gesproken heeft.

Haar staalblauwe oogen lonkelden van toorn en haar vuisten waren krampachtig gebald.

— Spraak hij zoo over mij ? Werkelijk ? Nu, ik word juist met als een voorbeeldig lid der menschelijke samenleving beschouwd, Beryl. De arme, oude man is dood, wellicht waren er anders tusschen hem en mij harde woorden gevallen ; dat is de reden, waarom ik vandaag hier hem gekomen zie, dat hij schreef.

Beryl las den brief door en scheurde hem daarna in kleine stukjes.

— Het spijt mij niet, zei zij, in het geheel niet, dat hij dat brief eenstijk moesten verschijnen. Ik haat den naam van kapitein Ivan en ben blij, dat hij dood is. Als ik u niet had leeren kennen, had ik mij met hem tevreden moeten stellen. Ik heb nooit een woord over de verloving gerept ; vrees hield mij er van terug. Ik wilde u niet verliezen -- en wil u nu ook niet afstaan !

Zij sloeg hare armen om zijnen hals, maar hij beantwoordde haar helkoozingen niet.

— Gij hebt goed praten met uw niet willen verliezen, zei hij. Maar ik zal weldra gedwongen zijn, de wijk te nemen als ik mijn schulden niet betaal. Gij blijft misschien gansch en al onbemiddeld achter, of wie weet, welke beperkingen de ridder aan zijne erfgename heeft opgelegd.

Met een luiden kreet van smart deinsde zij terug.

— Ik houd ongetwijfeld heel veel van u, ging hij haastig voort, maar ik moet oppassen geen kwade vriienden met den ouden Marlowe te worden. Ik zag hem voor het venster der bibliotheek staan en een koude rilling ging mij door de leden. Als die man een vinger uitsteekt ben ik een bedelaar. Stel u eens voor, dat hij een der curatoren was — wat dan ?

— Nemen wij aan, dat hij het niet is en dat ik onbeperkt meesteres over Stanley Hall met een jaarlijksch inkomen van tien duizend pond ben ? vroeg zij. Nemen wij aan, dat ik u daarbij zoo helfbch, als geen ander, Harry, en tevreden zou zijn mijn rijkdom in te ruilen voor uw liefde en uw titel ?

— Van trouwen wij op staanden voet, verklaarde hij plechtig haar hartelijk omhelzend. Maar ging hij voort en zijn stem klonk treurig, ik kan niet gelooven, dat zoo'n geluk mij beschoren kan zijn.

Hij staarde haar diep in de oogen en zag dat zijn liefdesverklaring haar bijna in onmacht deed vallen. Begrijpen kon hij het niet, maar hij voelde er zich niet weinig door gevleid.

— Ombels me nog eenmaal, Harry, luisterde Beryl, wij zien elkaar eerst na de opening van het testament terug.

— En dan ? vroeg hij.

Zij oogen lonkelden. Zou er in de naaste toekomst een beetje geluk voor hem zijn weggelegd ?

— Dan zullen wij, wat de wereld er ook van zegt, met elkaar gelukkig zijn, was haar antwoord.

III.

Niemand was gelukkiger dan lord Harry Ferndale, toen de inhoud van ridder S. Leonard's testament bekend werd gemaakt. Iedere shilling en elk stukje grond was thans de eigendom van Beryl Grant en er werd nergens gewag gemaakt van voogden of anderszins, die thans gewoonlijk de onaangename gewoonte hebben hun neus te steken in aangelegenheden, waarin men hun advies het best ontberen kan.

Toen ridder S. Leonards onder dit testament zijn handtekening zette, was hij vast overtuigd, dat Beryl Grant de vrouw van zijn zoon Ivan worden zou. Welken anderen voogd zou zij dan noodig hebben gehad ? Alles was onbeperkt aan Ivan overgemaakt en zou, in geval deze te overlijden kwam, op Beryl overgaan, onverschillig of zij zijn vrouw of nog ongehuwd was. Er viel niet meer te twijfelen aan de waarheid van kapitein Ivan's ongelukkigen dood en in dit opzicht werd mejuffrouw Grant voor een gelukkig meisje gehouden.

De begrafenis had in alle stilte plaats gevonden — de ridder had het zoo gewild. Hij had ook tijdens zijn leven iedere praal verafschuwd. Vele vertegenwoordigers der eerste families uit het graafschap waren, meer uit nieuwsgierigheid dan om andere redenen, aanwezig en toen alles voorbij was, ontving Beryl de gelukwenschen over hare prachtige erfenis, met beuckten spot.

Vroeger had men haar op een afstand gehouden. Wie was zij ? Ridder S. Leonards had haar naar Stanley Hall gebracht, maar waar kwam zij vandaan ? Hij had haar voor de dochter van een vriend uitgegeven, maar meer dan dat had hij niemand gezegd en in het graafschap had men de schouders over haar opgehaald. Beryl kon dit niet vergeten ; zij had zich tot lord Ferndale aangetrokken gevoeld, wijl hij er trotsch scheen op te zijn, zijn « burgerlijke » buren door zijne levenswijze afkeer in te boezemen.

Hij kon zich dat veroorloven — zijn stamboom gal hem daartoe het recht. Thans scheen het den menschen de moeite te loonen de kennismaking met haar te vernieuwen. Zij was eigenares van Stanley Hall en alle landerijen, die daarbij behoorden, een huis in de stad en een prachtig inkomen.

Toen de gasten weer vertrokken waren, bleef dr Lawrence met mej. Grant alleen. Hoewel ongaarne, moest hij zich toch bekennen, dat zij er in haar rouwkleed ongemeen heftiglig uitzag. Haar gezichtje was bleek, maar hare oogen glansden en lonkelden en zij begroette hem met eene hoogmoedigheid, die hem verbaasde en eenigszins onaangenaam aandeed.

— Ik ben om uwentwille blij, kindlief, zei hij, dat de toestanden in geen enkel opzicht ingewikkeld zijn. De ridder was buitengewoon ordelievend en nauwgezet ; vandaar dat alle rekeningen tot het einde der vorige maand voldaan zijn. Advocaat Marlowe blijft tot morgen hier en inmiddels moeten wij uitvorschen, of wij zijn diensten noodig kunnen hebben.

Het spreekt vanzelf, dat gij hem uw vermogen laat beheeren ; hij en zijn vader hebben de aangelegenheden van dit huis meer dan veertig jaar lang gevoerd en zij zijn zeer solied.

— Wij hebben nog tijd genoeg om die zaak te regelen, was Beryl's ongeduldig antwoord, niettegenstaande ik u en advocaat Marlowe veel verplicht ben voor al wat gij voor mij gedaan hebt. Een vrouw is in zulke gevallen altijd hulpbehoevend. Ik geloof werkelijk, dat gij mijn eenige belangloze vriend zijt, dr. Lawrence, en ik hoop dat gij het altijd blijven zult.

— Ach waarom niet ? vroeg hij ernstig.

Ik ben bereid u te helpen, tot gij in de nieuwe omgeving geheel thuis zijt. Wat moeten wij alles met aanvangen met mijnheer Roper, den ouden secretaris van den overleden ridder ? Hij was aan de familie steeds verknocht en heeft aan hare belangen zijne beste jaren ten offer gebracht.

— Ik geloof, dat hij voor zijne diensten goed betaald werd, klonk het koel terug.

— Hij was kapitein Ivan's bediende, vóór deze naar de hoog school ging en na dien heeft hij bij den overleden ridder de betrekking van bijzondere secretaris waargenomen, ging de dokter voort. Ik ben overtuigd, dat de ridder hem nooit als een gewoonen bediende beschouwde, en als gij M. Roper in dienst houdt, kunt gij er stant op maken, dat hij zijn plichten stipt zal nakomen

— Moet ik in de kwestie vandaag nog eene beslissing nemen ? vroeg Beryl.

— Neen, mijn kind, maar gij moest iemand volmacht geven de zaken voortdurend in orde te houden. Ik ben altijd bereid, u bij te staan en de predikant zal dat eveneens gaarne doen.

Wij zullen een of twee maanden de zaken beheeren, tot gij er volkomen mee vertrouwd zijt. Maar gij moet mij eerst daartoe machtigen ; vergeet niet, dat gij hier onbeperkt meesteres zijt. Een of twee weken van palatigheid zouden het landgoed in een chaos vermanderen ; de ridder behartigde persoonlijk vele van zijn belangen.

Mejufvrouw Beryl Grant zweeg, maar haar voorhoofd had zich bewolkt en de volle lippen waren stijf op elkaar geklemd.

— Ik heb M. Roper nooit kunnen lijden, zegde zij eindelijk, en ik denk niet, dat ik hem hier zal houden. Ik geloof, dat hij rijkelijk beloond is ; het legaat van vijfhonderd pond zal zijn meest opgewonden gedachten tot rust brengen. Ik kan oude bedienden niet uitstaan ; zij doen mij te veel aan het verleden denken.

Dokter Lawrence staarde haar verbaasd aan. Het werd hem duidelijk, dat de zachtmoedige Beryl zich met één slag in een vastberaden vrouw verandert had.

— Natuurlijk, ging zij voort, zal ik niet eischen, dat M. Roper op staanden voet vertrekt, maar ik veronderstel niet, dat hij onmisbaar is. Overigens twijfel ik er niet aan, of een geldelijke vergoeding zal hem wel tevreden stellen.

— Maar lieve, waagde de dokter op te merken, hoe kunt gij zoo spreken ? Mijnheer Roper zou zich zwaar beleedigd achten, wanneer hem geld aangeboden werd ; gij vergeet, dat hij een gentleman is. Onvriendelijk wil ik niet zijn, maar ik weiger in uw plaats op te treden als ik beginnen moet oude bedienden te ontslaan.

— Dank u, antwoordde zij trotsch. Ik ben wel in staat mijn eigen belangen te behartigen, dr Lawrence. Daar alles zoo uitnemend in orde is, bestaat er geen vrees, dat er spoedig verwarring zal ontstaan en ik zal mijnheer Roper morgen ontslaan. Ik kan geen verzet tegen mijn wenschen dulden en ik offer liever alle vriendschappelijke betrekkingen op dan inmenging te verdragen.

(WORDT VOORTGEZET.)